

[Indenrigsministeren]

Voigt kan i alt fald ikke forvente, at folketingets flertal vil diskutere alternative løsninger og konstruktive forslag på baggrund af et beslutningsforslag, som ingen af os tror på fører nogen fornuftige steder hen. Så skal det tackles på en helt, helt andet måde. Jeg må ærlig talt tilstå, at de forslag til løsninger, jeg har hørt fra fremskridtspartiets side, ikke giver mig anledning til at tro at det er derfra, vi skal vente de konstruktive forslag. Problemet ved dette forslag er, at vi simpelt hen ikke tror på det.

Erlendsson (FP):

Det er muligt, jeg var lidt hård i min karakteristik af indenrigsministerens holdning, og det vil da kun glæde mig selv, hvis det virkelig var sådan, at jeg tog fejl, altså at ministeren ikke var troende hashliberal. Det kom imidlertid i nogen grad frem i interviewet i TV, hvor ministeren på den ene side sagde, at det naturligvis ikke var så godt med hash, men det, det kom an på, var, at det ikke blev en vane; man kunne godt drikke øl – tre øl måske – man kunne også nok ryge hash, men man skulle ikke gøre det til en vane. Men lige så snart man siger den slags ting, konkluderer folk: nå ja, jeg tager en hashpipe, det kan jeg da sagtens tage, jeg tager ikke flere end én hashpipe. Den slags må man ikke give los over for, det er forkert.

Jeg vil gerne nævne, at de særlig indsigtfulde læger, hvis henvendelse fra 1971 jeg omtalte i mit første indlæg, udtaler ønske om, at pædagoger, som ikke til fulde varetager det job at advare imod stoffer af enhver karakter, men måske oven i købet anbefaler det eller taler letfærdigt om det, ikke bør have adgang til at undervise, men bør afskediges. Så konsekvent bør man være, hvis man skal komme denne frygtelige plage til livs.

Dette her er ikke nogen løsning, siges det. Jo, det er en løsning på en del af narkomaniens problem. Det største er, at det gør ondt, når man skal aftrappes, og hvis man ikke kan blive hjulpet til aftrapningen derved, at man, når man ikke selv kan længere, tvinges til at fortsætte, så ser vi disse 20, 30 op til 40 nedtrappinger med ture til Egypten, ture op i Sverige og mange andre mærkværdigheder, som ingenting hjælper eller kun hjælper meget, meget få, og det er altså ikke vejen.

Tænk, hvad der ville ske, hvis man på dette felt også drev en opsøgende virksomhed, som man inden for bistandsloven har talt så meget om netop fra socialdemokratiets side! Tænk, om man opsøgte de folk, der går ude i Istedgade nu! Tænk, om man fik fat på den stakkels, ulykkelige, højgravide kvinde, som nu for nedsat takst må tilfredstille sine kunder for at få tilstrækkeligt til at fortsætte sit narkotikamisbrug med. I stedet for hænger man sig i noget andet; man siger: det kan ikke høre ind under denne lov, for det har ikke noget med smitsomme sygdomme at gøre. De forholdsregler, man skal bruge for at afskaffe narkomanien, er de samme som dem, man bruger i epidemiloven. Det er påvist, det er dokumenteret, og det er fremlagt også som et ønske fra disse lægers side for så mange år siden, mens problemet er blevet stadig større. Det er nævnt, at epidemiologiske retningslinjer er vejen frem både i England og i Holland, og at der ikke er grund til at blive ved med at lave forsøg og vente på, at andre skal få resultater, osv. Vi kan lige så godt her som andre steder være forrest for at bekæmpe dette problem. Hvad gør det, om Danmark skulle være det første hash- og narkofri land i Vesteuropa? Denne opgivende holdning og denne henvisning til, at vi ikke har økonomiske midler! Hvad ville der ske, hvis man førte alle de mange, man eventuelt tog i Istedgade i aften med stikmærker, med betændelser osv., hen et sted, hvor man kunne nedtrappe dem og fastholdt dem dér, indtil man havde resocialiseret dem? Hvad skulle der ske ved det? Det er den behandling, de skal have, hvis de skal hjælpes. Og det er det, vi her har villet gøre opmærksom på.

Wilhelm (VS):

Jeg skal ikke forsvare indenrigsministeren, for jeg synes, der er grund til at kritisere ham for hans indlæg i TV forleden aften, men hr. Erlendssons kritik er fuldstændig forfejlet, og man får nærmest indtryk af, at hr. Erlendsson slet ikke har set den udsendelse. Det, der kan være grund til at kritisere indenrigsministeren for, var netop, at han gjorde en lørdagspipe eller en lørdagspilsner så at sige til det første skridt ned ad skrålplanet, og det mener jeg er dårlig pædagogik. Jeg mener, at indenrigsministeren ved slutningen af den udsendelse i virkeligheden forfladigede den